

טקס ההתייחדות השנתי 2020 לחללי חיל הקשר והתקשוב

טקס ההתייחדות לחללי חיל הקשר והתקשוב התקיים ביום רביעי 23.12.20 באתר ההנצחה. עקה מגבלות מגפת הקורונה הטקס התקיים בהיכל הזיכרון לחללי חיל הקשר והתקשוב, ללא נוכחות קהל מתייחדים רחב.

הטקס התקיים בראשות ראש אגף התקשוב וההגנה בסב"ר אלוף ליאור כרמלי, נשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב - אלוף (בדימוי) שלמה ענבר, יושב ראש העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב - תא"ל (במיל') מוטי בר דגן, קשר"ר תא"ל יריב ניר, ראש חטיבת ההגנה בסב"ר תא"ל ד', מפקד לוטם תא"ל עומר דגן, מפקד בית הספר לקשר, תקשוב וההגנה בסב"ר אל"מ נועם אסידו ורמ"ח משא"ן באגף התקשוב אל"מ ליאת שבו. כיבדה בהשתתפותה ראש עיריית יהוד-מונוסון, עו"ד יעלה מקליס.

נשאו דברים נשיא העמותה, קשר"ר, שוש מנור – אם שכולה של יעקב (יקי) לוי ז"ל שנפל בשנת 1992 וראש האגף. לאורך כל הטקס הוקרנה מצגת 577 חללי חיל הקשר והתקשוב.

בתום הטקס הונחו הזרים : -

זר צה"ל, הונח ע"י ראש אגף הקשר, התקשוב וההגנה בסב"ר, אלוף ליאור כרמלי.

זר המשפחות השכולות וארגון "יד לבנים", הונח ע"י יו"ר סניף בקעת אונו, מר' דב חיבליץ.

זר המשפחות השכולות וארגון אלמנות ויתומי צה"ל, הונח ע"י יו"ר הארגון, גב' תמי שלח.

זר אגף התקשוב, וההגנה בסב"ר, הונח ע"י ראש חטיבת ההגנה בסב"ר, תא"ל ד'.

זר אגף משפחות הנצחה ומורשת במשהב"ט, הונח ע"י סגן ראש האגף ויו"ר היחידה להנצחת החייל, מר' יעקב גבאי.

זר חיל הקשר והתקשוב, הונח ע"י קשר"ר, תא"ל יריב ניר.

זר ארגון "נכי צה"ל", הונח ע"י חבר ועד ארצי ארגון נכי צה"ל, מר' עובי בן חיים.

זר העמותה להנצחה ולמורשת חללי חיל הקשר והתקשוב, הונח ע"י יו"ר העמותה, תא"ל (במיל') מוטי בר דגן.

זר עיריית יהוד, הונח ע"י ראש עיריית יהוד-מונוסון, עו"ד יעלה מקליס.

כל האירוע הועבר בזום, בו צפו למעלה מ-1,000 משפחות שכולות, קציני וחיילי החיל, אנשי מילואים, גמלאי החיל וחברי העמותה.

דבר ראש אגף התקשוב וההגנה בסב"ר אלוף ליאור כרמלי

משפחות יקרות,

נשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב - האלוף שלמה ענבר
יושב ראש העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב - תא"ל (במיל') מוטי בר דגן
קצין הקשר והתקשוב הראשי תא"ל יריב ניר
סגן ראש האגף וראש היחידה להנצחת החייל - מר יעקב גבאי
יושב ראש סניף יד לבנים בקעת אונו - מר' דב חילביץ
ספ"כ תקשוב,
משפחת אגף התקשוב וההגנה בסב"ר,
קהל נכבד,

בכל שנה אנו נפגשים כאן, עוצרים לרגע משיגרת היום-יום, ומתייחדים בדממה כואבת עם זכרם של יקירכם שלא ישוּבו עוד.

בכל שנה, אנו מתאספים, איש איש עם אובדנו, ומרכינים יחד ראש לזכר הנופלים והנופלות - חללי חיל הקשר והתקשוב לדורותיו.

כאב המשפחות הינו כאב רצוף ומתמשך ואינו תלוי בטכס או ביום התייחדות ציבורי. דמותם מלווה אתכם בכל צעד, בכל צומת חדש בחיים, בכל אירוע, בכל נשימה.

והשנה הנסיבות כופות עלינו טקס מסוג אחר. מדינת ישראל והעולם כולו נמצאים במשבר מגפת הקורונה העולמית. אמנם הנהלים מחייבים אותנו למרחק פיזי, אך ההוקרה והגעגוע לאלו שאינם עוד חזקים וניכרים כתמיד.

גם בימים בהם נעדרת השגרה שהכרנו, שגרת השכול עמנו כאן. הימים והלילות ספוגים בזיכרון של אותו אהוב שלא יחזור עוד ממשימתו, של הבת היקרה שלא תזכה להגשים את שאיפותיה.

זה עתה חגגנו את חג החנוכה בו מסופר על גבורת החשמונאים שנלחמו באומץ נגד היוונים. ימי החנוכה מתקשרים מיידית בתודעתנו כימי גבורה. אך התואר גבורה אינו שייך רק לבני משפחותיכם שיצאו למשימתם ולא שבו. הגבורה היא גם שלכם, המשפחות היקרות, שחיות יום וליל בצל האובדן.

אני יודע כי לעולם לא נוכל למלא את החלל שנפער עם נפילתם של יקירכם. זר לא יוכל להבין את עוצמת הצער הפרטי המהווה חלק בלתי נפרד מהחיים בצל האובדן.

בליבי תקווה כי תימצא לכם מעט נחמה בעובדה כי לנצח יהיו הבנים והבנות משולבים בעומק עשייתנו - המקצועית, המבצעית והערכית כאחת.

משפחת אגף התקשוב,

מאז שנותיו הראשונות של צה"ל פעל חיל הקשר והתקשוב להפעלה ולהעצמת עולמות הקשר, הרדיו, המחשבים והתקשורת של כוחותינו בגזרות השונות.
גם היום, 72 שנה מהקמת חיל הקשר והתקשוב, מהווה האגף נדבך משמעותי בעוצמתו של צה"ל.

בני המשפחות השכולות,

לצד שימור זכרם של חללינו, של יקירכם, נקפיד לשמר ולחזק את הקשר ההדוק שלנו עמכם. קשר של רעות שנכפה עליכם ואנחנו מחויבים אליו בצו ערכי עמוק.

המחויבות שלנו אליכם שזורה במחויבות לפעול לאור מורשת הנופלים. אלו אשר בזכות חירוף נפשם, בזכות מסירותם, אנו מסוגלים להמשיך ולהבטיח את קיומה של מדינת ישראל, ואת ביטחון אזרחיה.

נמשיך לשמש לכם כתף תומכת בכל היבט בו נוכל, ונוסיף לשאת את זכר יקירכם ואת מורשתם בכל אשר נלך.

אנו מצדיעים ל- 577 נופלי חיל הקשר והתקשוב, ומבטיחים תמיד לשאת את זכרם ולפעול לאור מורשתם.

יהי זכרם של הנופלים ברוך.

אתם-אנשי החיל- מופקדים על משימה שתכליתה המרכזית :
להבטיח כי למדינת ישראל תישמר עליונות על אויביה ולא רק בזירות הקרב ביבשה, באוויר ובים - אלא גם במרחב הקיברנטי הרשתי.

מדובר במרחב לחימה עם הזדמנויות גדולות לחיזוק עוצמתו של צה"ל וזאת באמצעות מערכות מתקדמות, קישוריות יציבה, חסינה ומוגנת ומיצוי מיטבי של המידע במרחב המבצעי.

האתגרים הביטחוניים המונחים לפתחנו רבים ומורכבים - מצפון ועד דרום, מקרוב ועד מרחוק. כל אלו מחייבים אותנו בכל עת לדריכות, להשתנות, להבנה עמוקה של הצרכים והאתגרים המבצעיים, אך בעיקר לרוח של נחישות ואיתנות
הנופלים ששילמנו את המחיר היקר מכל, מהווים מקור מרכזי לרוח זו המפעמת באגף, בחייליו ומפקדיו.

דבר הקשר"ר תא"ל יריב ניר

יקירי, בני המשפחות השכולות, ר' אגף התקשוב האלוף ליאור כרמלי,

נשיא העמותה להנצחת חילי חיל הקשר והתקשוב האלוף במילואים שלמה ענבר,

מ' לוטס-תא"ל עומר דגן, רח"ט ההגנה בסייבר-תא"ל דרור קשתי,

עמיתיי לפרום הספ"כ, אנשי העמותה היקרים, חיילי ומפקדי חיל הקשר והתקשוב בסדיר ובמילואים

מכובדיי כולם!

בשנה האחרונה החברה הישראלית, חווה השתנות משמעותית וזאת לאור התמודדותה עם נגיף הקורונה. החום והמשפחתיות המאפיינת כל כך את העם הישראלי מאתגרים יותר מאי פעם. אך יחד עם זאת, הנתינה והעזרה לזולת ניכרים לכל ויוצרים יש מאין.

אני עומד כאן, בבית חיל הקשר והתקשוב, ביום מיוחד זה, הפעם במתכונת קצת שונה.

היום אנו מציינים את הערבות ההדדית ושותפות הגורל, שקושרת את כל חלקי החיל עם משפחות השכול- זהו מקור העוצמה האמיתי של משפחת חיל הקשר והתקשוב, מקור ייחודי של חוסן ועוצמה.

שינויי התקופה מלווים את כולנו, אתר ההנצחה שעד כה שימש אבן יסוד חילית לשימור הזיכרון של יקירנו הפך בתקופה האחרונה לשער כניסה מרכזי למשרתי צה"ל בכלל והחיל בפרט. האירוע הזה, מסמל באופן הסימבולי והטהור ביותר את האמירה כי "במותם ציוו לנו את החיים" ובהזדמנות זאת, אני רוצה להודות לאנשי העמותה, העושים לילות כימים להנחלת זיכרון הנופלים והטמעת ערכיהם ועשייתם, שותפים מרכזיים בפועלו של חיל הקשר והתקשוב, מזה שנים ועל כך תודתי והערכתי העמוקה.

משפחות יקרות,

ביום זה, כולנו יחד מרכינים ראש לזכרם של 567 חללי החיל.

עבורכן, כל יום הוא זיכרון כואב ומתמשך. עבורכן, השכול, העצב והגעגוע הם שיגרת חיים דואבת וארוכה.

הזיכרון והכמיהה, לריח, למגע, להבעת הפנים, לקול ולחינוך אינו מרפא ולמרות הזמן שחלף- אין מזור לכאב. הכאב שממד הזמן אינו מרפא.

מאחורי כל שם נמצא עולם ומלואו. אדם. חיים מלאים שהיו חלק. חלק ממעגל משפחתי, חלק מחוג חברים וידידים. חיים שהיו שזורים בלבבות כה רבים. בן אוהב, בת אוהבה, הורה דואג, אדם שנשא בתוכו הבטחה לעתיד.

חיל הקשר והתקשוב, מחבק אתכן, המשפחות, חיבוק אמיץ, לא רק היום או בימי הזיכרון, אלא בכל יום ולתמיד, נעמוד איתכן ולצידכן בכל אשר תפנו, לשמש לכן כתף תומכת ואוהבת, להישען עליה ולנסות להקל ולו במעט על תחושת האובדן והחיסרון הכל כך גדולים.

בעייני, אתן, המשפחה, המקור האמיתי של חוסן ועוצמה.

כפי שאמר יצחק רבין ז"ל: "ביטחון איננו רק הטנק, המטוס וספינת הטילים. ביטחון הוא גם, אולי אף קודם כל האדם- האדם. האזרח הישראלי. ביטחון הוא גם החינוך של האדם, הוא הבית שלו, הרחוב והשכונה שלו, הוא החברה שבתוכה צמח. וביטחון הוא גם התקווה של האדם".

כשאני עומד כאן, אני מתחייב בפניכן, בשמי ובשם חיילי ומפקדי החיל, כי בכל אשר נלך, נעשה ונפעל, דמותם של הנופלים תמשיך ללוות אותנו. לא נוכל להחזירם לחיים, אך אם נהפוך את חיינו לביטוי חי ופועם של ערכיהם, דרכם ומורשתם, נקים להם בכך מצבה חיה שתבטא יותר מכל את שהיו, ואולי כך, נצליח להיות ראויים למחיר היקר ששילמו הם במותם ושילמנו כולנו.

לצד הכאב והיגון, אני מתמלא גאווה בעודי עומד כאן, ומודה על הזכות שניתנה לי, לעמוד בראש חיל הקשר והתקשוב.

גם בתקופה הנוכחית, בה אנו מעצבים את המרחב הקיברנטי כמרחב לחימה חדש,

ישנם דברים אשר לא משתנים- ערכי המלחמה על הקשר, הדבקות במשימה, המקצועיות והרעות התקשובית, אשר מהווים מורשתם ונחלתם של יקירכם, מסמנים עבורנו מצפן שמורה לנו את הדרך.

מאז ולתמיד, כלל דורות משרתי החיל, גדלים, מחונכים ולומדים את מורשת החיל, אותה מורשת מפוארת של גבורה, אומץ לב, רעות ואהבת האדם והארץ- שהותירו לנו יקירכם.

המקום הזה, אתר ההנצחה החיילי, הוא ההבטחה שזכרו של כל נופל לא יישכח.

כולי תקווה, כי לכותל השמות שלנו לא יתווספו שמות נוספים ואסיים בברכה-

"מי שברך אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו וערי אלוהינו מלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבוא הערבה ובכל מקום שהם ביבשה, באוויר ובים".

יהי זכרם ברוך.

דבר המשפחות השכולות - מפי הגב' שוש מנור, אמו השכולה של יקי יעקב לוי ז"ל

מכובדי, חבריי לשכול ערב טוב,

טקס זיכרון לחללי חיל התקשוב ששנים התקיים בתחילת הקיץ, מתקיים השנה בחורף.

טקס שהתקיים תמיד ברב עם - וכלל מפגשים מחממי לב,

מתקיים היום באמצעים דיגיטליים, וירטואליים - ללא מגע אנושי.

והוא כל כך חסר המגע האנושי הזה. במקום הזה, אתר ההנצחה של יקירנו-

של הבנים שלנו, הבנות שלנו,

האבות שלנו,

בני הזוג שלנו,

האחים שלנו.

כולם כאן

על הקירות הדוממים.

אלינו הם מדברים.

הם מדברים ושפתם - אהבה.

ואנחנו משיבים להם - בשפת ההנצחה.

ההנצחה שלנו היא המעוז השומר על שפיותנו.

הנר שאנו מדליקים לזכרם, הקדיש שאנו אומרים לעילוי נשמתם,

המצבה שאנו מעצבים ושוטפים וממרים, לצד כל מפעלי ההנצחה הגדולים.

הספרים שנכתבו לזכרם, השירים המושרים לדמותם,

המילים והדמעות - הכול לזכרם.

לזכרם – כי אילו היו כאן איתנו, חיינו היו אחרים, שונים.

לכל אחד מאיתנו יש את העבר, את החיים שלפני האסון, לפני האובדן.

ויש את ההווה המתמשך, האינסופי, המלא.

העתיד ? - יש משפחות שהצליח להן ובנו עתיד לצד השכול, לצד האובדן.

במקום הזה אשתף אתכם בניסיוני האישי במשימת השכול.

הייתי בת 29, היה לי אח בן 25. אחי זכרו לברכה, שרת בחיל האוויר, יצא לשירות מילואים ראשון ונהרג בדרך הביתה.

במותו הותיר אישה ותינוק בן שנה.

במותו הותיר גם את הוריי, אותי ואת אחותי.

בת 29 הייתי אם לשני בנים. בני בכורי היה בן 7, הכיר וזכר את הדוד שנהרג.

ראיתי את הוריי שבין רגע הפכו לצללים.

אנשים עצובים שלא עמד להם כוחם.

וככל שתמכנו ועזרנו ועודדנו, הצחוק לא נכנס עוד בדלת ביתם.

אבי נפטר מכאב לב בהיותו בן 61 בלבד.

לימים התגייס יקי בני בכורי ושירת שלוש שנים מלאות בחיל התקשוב.

עסק בספורט, ייצג את החיל בתחרות שחמט,

ילד עם חוש צדק מפותח, אהוב ומקובל, ותמיד דאג לחלש ולקטן.

3 שנות שירות ובשבוע האחרון לשירותו כשהמילים חופשת שחרור כתובות על כל לוחות השנה בבית – כבה נרו. והייתי לאם שכולה, בת 43, בת לאם שכולה בת 62.

הייתה לי אמא אחת, אחות אחת ובן אחד יחיד – יבדל לחיים ארוכים.

והיו לי חיי המקצועיים, החברתיים.

היו לי החינוך וההוראה, החינוך וההשתלמויות,

לפתע אין לי דבר – חושך.

לא יכולתי לחזור לכיתות, לא הצלחתי להביט בעיני תלמידי.

הדמיון עבד שעות נוספות, מי יחיה ומי לא.

עזבתי כיתה בעיצומו של שיעור, שיניתי נתיב – רק לא לשקוע.

יש לי בן לגייס לצה"ל, בן יחיד.

יש לי אמא שלא הפסיקה להיות שכולה – אלא הפכה לסבתא שכולה לבכור נכדיה.

קרסתי.

נעזרתי בגורמי מקצוע, קבוצות תמיכה, שיחות אין – ספור,

ותמיד שמעתי – שוש את חזקה.

התקוממתי – הרגשתי עלה נידף.

הלכתי כשמישהו הלך תמיד איתי,

הוצאתי ספר שקראתי לו מצבה מהלכת – כך הרגשתי.

לא היו לי לילות, לא היו לי ימים.

חזקה? – הדואליות בה חייתי, המסכה אותה עטיתי מדי צאתי מהבית עבדה היטב.

נראיתי חזקה, שורדת וטוב שכך.

לא אלאה אתכם, רק אשתף בשיעור שלמדתי אישית.
החלטתי שאינני עושה מה שעשו קודמיי.
זו איננה תעודת הזהות שלי. איני רוצה להלך עם אות ה'שכולה' על מצחי
אומנם היו לי הרבה שעות 'יקי' בכל יום, שעות שלי עם עצמי.
אבל - בצאתי ובפגישותיי, אם לא נשאלתי - לא העמסתי את עצמי על האחר.
בחרתי בדרך שהתאימה לי, בחרתי להישאר האדם שאני.
בחרתי להתנדב ביד לבנים, להנציח ולקרב משפחות שכולות, ליצור הכרויות וללמוד מדרך
ההתמודדות שלהם.
בחרתי להקשיב לעצמי – להיות מודעת, להקל על עצמי .
כי כשהקלתי על עצמי, הקלתי על סובבי.
כשאמא נפטרה אימצתי קשישה שהכרתי באקראי, היא הייתה פסיכולוגית.
עשינו שיחות נפש, למדנו זו את זו ואת נתיבי החיים השונים.
לכן, בסל העצות שלי, מציעה לכולנו להרים ראש,
להזדקף, ליצור, לטייל,
להתחבר לאנשים, לאהוב לתת אהבה,
להתנדב ולעזור לאחר.
לעזור לחברה שמבקשת להקל עלינו,
לקרב אנשים, ולא להתרחק מהם.
לחייך גם אם כואב - וזה כואב.
זה שלנו, זה אצלנו, זה בתוכנו.
מי ייתן ותסתיים השנה הזו- שנת 2020 בטוב. **אמן**

דבר נשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב - אלוף (מיל') שלמה ענבר

משפחות שכולות, נכי מלחמות ישראל, חברי העמותה להנצחת חללי חיל
הקשר והתקשוב והנחלת המורשת.
מפקדי וחיילי חיל הקשר, התקשוב והסב"ר.
מפקדי וחיילי אגף הקשר, התקשוב בסב"ר כולם.
היום אנו מתייחדים ומרכינים ראש לזכר 577 חללי חיל הקשר והתקשוב.
כשנה חלפה מאז נפלה עלינו המגיפה והמלחמה בקורונה.
זו מלחמה באויב שאינו נראה לעין אבל פגעיו ניכרים בכל עבר.

מגיפה - אויב זה כבר הפיל בנו ללא הבחנה עד היום למעלה משליש ממספר חללי מלחמת העצמאות הקשה והנוראה. מגיפה זו הרסה שיגרת חיינו ופגעה בכולם כלכלית ומורלית.

העמותה להנצחת חילי חיל הקשר והתקשוב והנחלת המורשת, בתבונה בהנהגה נכונה ומקפידה על הנדרש ממשיכה לפעול ולמלא את ייעודה וזאת כאשר כמעט כל העמותות החייליות להנצחת חללים במערכות ישראל מושבתות. יתר על כן, אנו משמשים בהתנדבות כאחד השערים לגיוס לצה"ל, בו יבואו מלש"בים המיועדים לכל חילות צה"ל. אלפים רבים כבר עברו בשערי העמותה ומספר המתגייסים מאוד גדול.

עמותת חיל הקשר והתקשוב ממלאת את יעודה ופעילותה החברתית בכל כוחה ובנפש חפצה. "לפקודה תמיד אנחנו - תמיד". אנו ממשיכים גם בעת הזו, את משימת הנחלת המורשת חברינו וחיילינו. תמיד ממשיכים לקדש את ההקרבה ומסירות הנפש של החללים ומנציחים בהיכל השמות את זכר חללינו כולם 577 מונצחים. בהיכל הנצחה בנוסף, אנו מנציחים בכבוד את זכר 87 חללי הישוב המאמץ יהודי.

אנו גאים לייצג בתחומינו, אגף וחיל הלוחמים, בשקט יומם וליל, את מלחמת הקשר, הלוחמה האלקטרונית והסב"ר.

"בהשקט - בבטחה והצנע לכת בכל השכל והכוח קדימה"

לא ינום ולא יישן חי"ק ולא תשקוט העמותה במעשיה.

בטוחני כי המדינה, צה"ל והעם כולו יתגברו על מגפת הקורונה. נצפה כי השנה הבאה תהא שנת פעילות סבירה, למרות הקורונה. שנחזור לשגרת עשייה נפלאה למען הנצחת יקירינו והאדרת מורשתנו.

המונצחים במוותם ציוו לנו על המשך דרכם, אנו מחבקים אתכם משפחות שכולות ויהי זכר יקירכם ויקירנו ברוך ומאחלים החלמה לפצועים.

מי ייתן והשנים הבאות תהינה שנות בריאות והישגים מוצלחות.

הטקס התקיים בהיכל הזיכרון לחללי חיל הקשר והתקשוב, עקב מגבלות מגפת הקורונה, ללא נוכחות קהל מתייחדים רחב.

קשר"ר תא"ל יריב ניר מניח זר לכבוד חללי חי"ק

הזרים שהונחו לזכר חללי חיי"ק

עדנה שגב אלמנתו של אלי"ם יוסי שגב ז"ל מדליקה את נר הזכרון